

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četr leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravništvu v stolnem
farovžu.

Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat, 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Deželni zbori pa Slovenci.

Svitli cesar so deželne poslance na 7. den marca pozvali na zborovanje. Nas zanimivajo najbolj: deželni zbor štajerski v Gradcu, koroški v Celovcu, kranjski v Ljubljani, goriški v Gorici tržaški v Trstu in istrijski v Poreču; ta so namreč glavna mesta tistih dežel, v katerih Slovenci prebivamo. Že iz rečenega je razvidno, kako močno raztepeni da smo Slovenci po 6 deželah, kar je tudi krivo, da nimamo, razve v Ljubljani, nikder večine poslancev na svoji strani. Skoro povsod smo Nemcem ali Lahom na milost in nemilost izročeni. Najbolj na slabem so tukaj skoro od vseh pozabljeni koroški Slovenci. Te reve že večkrat niso imeli niti edinega zagovornika v deželnem zboru; in če so katerega imeli, so jim ga nestrpljivi nemški liberalci vedeli iz zbornice spraviti; in vendar štejemo koroških Slovencev 125.000 duš, t. j. dobro tretjino vseh prebivalcev.

Na Štajerskem živi 1,137.990 ljudi (po uradnem številjenju l. 1869), med temi je 687.115 Nemcev in 450.875 Slovencev, t. j. Slovenci znašamo mnogo več, kakor tretjino, dobri $\frac{2}{5}$ vsega prebivalstva. Po tem takem bi imelo od 60 poslancev štajerskega deželnega zbora (virilnih glasov mariborskega in graškega škofa, potem rektorja na vsenčilišču nismo všteli) vsaj 20 spadati na Slovence, toda v resnici smo si po težkem volilnem boju priborili komaj 5 slovenskih poslancev. Ti so: g. Miha Herman, starosta vsem, potem dr. Vošnjak, dr. Dominkuš, dr. Srnc in dr. Radaj. Sicer je po volilnem redu za spod. Štajer odmerjenih 12 poslancev, 4 za mesta in 8 za kmetско skupino. Ali poslanci Reuter, Neckermann, Kaiserfeld in baron Rast (je sedaj odstopil), potem izvoljenci slovenskih nemškutarjev: Seidl, Schmitt, in Schniderschitz nam niso vseskozi prijazni. Zato ima 450.875 štajerskih Slovencev samo 5 zagovornikov, 687.115 Nemcev pa 55 zastopnikov v deželnem zboru v Gradcu. To je res britko stanje za nas in za naše narodne poslance in ni čuda, ako zavedeni Slovenci že več let

iščemo, kako bi se iz take neprilike izvili in vse Slovence združili v eno vsaj upravno celoto. Ali do sedaj je bilo še vse zastoj. Kedaj do zaželenega cilja pridemo, tega nam nihče povedati ne vè. To pa vemo in se trdno zanašamo, da bodo naši poslanci v Gradcu in drugod neustrašljivo stali potrebna prašanja ali interpelacije do vlade zlasti glede ravnopravnosti, ki nam je po postavi, od svitlega cesarja podpisani, zagotovljena, potem da bodo kolikor mogoče govorili in storili za zboljšanje gmotnega stanja in posebno, da se bodo krepko upirali vsem nepotrebni, prevelikim stroškom in nalaganju večjih dač. Letošnje dače so že itak dosti velike, znašajo 4.674.471 gld. (direktni davki z nakladami vred); od teh se za deželo porabi 1.777.333 fl. ostali milijoni pa grejo iz dežele v državno kaso na Dunaju!

„Slov. Gospodar“ pa bode zvesto poročal o delovanju poslancev, da bodo bralci jegovi sami sodili, kateri so in kateri niso pravi!

Cerkvene zadeve.

Zboljšanje plače pri duhovnikih nam liberalni ministri in razni jihovi prijatelji že več let obetajo, pa vedno odlagajo. Tudi letos minister Stremajer dotične postavne ni spravil pred državni zbor. Izgovarjal se je rekši, da mu je časa zmanjkalo vse priprave za postavno prirediti. Da pa minister in državni zbor vendar duhovnikom pokažeta svojo milost in skrbljivo prijaznost, sta za l. 1876. odmerila 600.000 fl. v podporo tistim duhovniškim prošilcem, ki bodo obdarovanja vredni najdeni. Čudno pri tem obdarovanju pak je to, da bo minister darila jemal iz tistih 755.331 fl., katerih so se morali duhovniki z večjimi dohodki iznebiti in kot posebno dačo plačati, to se reče, denarje, katere je minister pri nekaterih duhovnikih dobil, bode delil med druge po svojem lastnem mnenju in hotenju!!

Čudne reči na Tirolskem. Sredi katoliških Tiroleev so se lutrovci iz Pruskega naselili, dasiravno jim je to po deželni postavi prepovedano,

in imajo ti tuji cerkvo v Innsbrucku in v Meranu s tujimi iz Pruskega prišedšimi pridigarji. Človek bi sedaj mislil, da bodo tudi katoliški redovniki, laški jezuiti, v Briksenu smeli ostati. Ali temu ni tako. Minister Stremajer je tem 29. febr. ukazal šolo in odgojišče fantičev v Briksenu razpustiti in oditi. Vsled takih dogodkov so Tirolci jako razburjeni — povsod molijo za ohranitev verske edinosti na Tirolskem, katoliška politična društva pa marljivo zborujejo.

Za novo cerkvo Srca Jezusovega v Gradcu je nabranih 40.280 fl. Razun tega je obljubljeno ključarsko delo do 500 fl., mizarsko do 200 fl. in steklarsko ali glažarsko do 50 fl. zastoj!

Spriden učitelj. V Straden-u nad Radgono imajo učitelja, kojega sedaj kmetje tožijo in zahtevajo, da se naj popolnem iz učiteljstva odpravi. Omenjeni učitelj je imel navado svojim učencem vedno razlagati, da je molitev pred in po šoli gola potrata pri času, da ni nebes, ne pekla, da je spoved abotna, od mešnikov izmišljena naprava. Ko se je v šoli na steno obesilo novo, leseno razpelo ali „božja martra“ je otrokom rekel: „ko bi le celi seženj drv v sebi imel ta križ, za kurjatvo bi bil ravno prav . . . ta štor sodi v peč, pa ne v šolo . . . Ko so otroci to doma povedali, so se stariši zavzeli in vsi nevoljni učitelja tožili.

Nepričakovan hvalivec civilnega zakona se je našel pri Magjarih. Ti so namreč v Budapeštu na mesto umrlega Deaka v poslanca izvolili Mih. Horvata, ki se da škofa zvati. Ta človek je sicer mešnik, pa nobena škofija na celem svetu ga neče imeti. Leta 1848. je, sam puntar, od putarskega magjarskega ministerstva bil za škofa imenovan, ali papež ga niso nikdar potrdili, nihče ga ni v škofa blagoslovil; tudi svitli cesar ga niso nikdar papežu nasvetovali in po dokončani revoluciji je bil Miha Horvat na vislice obsojen. Tej kazni je všel zbegnovši na Švicarsko, kder je postal freimavrer in si po civilnim zakonu pridjal neko babče. To je nepričakovani hvalivec civilnega zakona in naslednik Deakov v časti poslanstva za državni zbor v Budapeštu. Skoro vsak pameten človek se temu čudi, liberalni listi pa ne vedo samega veselja, kar bi začeli, ker so, kakor sami pravijo, celo škofa našli, ki od njih zaželjeni civilni zakon hvali.

K. Njih eminencija, kardinal Ledohovski, nadškof Poznanski na Pruskem, ki so bili, kakor čitatelji „Gospodarjevi“ že vejo, zavoljo svoje zvestobe v škofovskem poklicu, na dve leti v ječo obsojeni, katero so letos na svečnico dostali, so se na svojem potu v Rim na pepelnico sredo z brzovlakom skozi Maribor peljali. Na kolodvoru so jih pričakovali naš milostljivi knez in škof, spremljani od štirih korarjev, grof in grofinja Brandis s svojo družino, grof Dorsaj, general Ritter, več viših oficirjev in drugih svetnih gospodov. Prevzvišeni popotnik so z vidnim veseljem srčno pozdravljenje našega milostljivega kneza in škofa,

in izraz počesčenja drugih pričujočih sprejeli. Na bledem licu so se jim brale britke sledi prestane hude ječe, in precej pripognjena visoka telesna postava sicer še le 53 let starega kardinala je dosti glasno pričala, kako hudo je dveletna ječa s premnogimi dušnimi britkosti, ki so le Bogu znane, telesno moč oslabila in zdravje spodkopala. Njih dohod se je hipno razglasil po kolodvoru, in zdajci je stala obilna množica ljudstva pred vozom, ki je z velikim spoštovanjem in vidnim sočutjem vzvišenega mučenika ogledovala, kar nas je jako tolažilo.

Po kratkih minutah so vzeli zopet od nas slovo; in novine poročajo, da so 3. t. m. srečno dospeli v Rim, na kolodvoru že pričakovani od mnogih visokih cerkvenih častnikov in svetnih plemenitnikov. Naj jim služi srčno sočutje, ki se jim je vsepovsodi na potu izkazovalo, v dokaz vesoljnega pripoznanja njih visokih zaslug pa tudi v pokrepčanje oslabilnega zdravja!

Na Laškem zanimiva sedaj mnogo ljudi čudodelna podoba Zveličarjeva na steni cerkve v Ploti blizo mesta Avellino. Podoba je na steno naslikana in je stara, spraskana in odrta, da se blizo ne pozna, kaj da predstavlja. Toda 2 leti že se ob posebnih časih podoba tako sveti in lesketa, da začudeni ljudje Zveličarja gledajo v nepopisljivi nebeški lepoti. Lani se je ta prikazen videla 17. jan. na god Imena Jezusovega, 25. jan. na den spreobrnenja sv. Pavla, potem 9., 10. in 12. marca na slovesnost sv. Rešnje krvi, na belo nedeljo, na Trojičko nedeljo in 29. sept. in 30. nov. v pričo brezštevilnega ljudstva, ki je bilo zaradi svetoletnih odpustkov zbrano. Prikazen je vero med ljudmi uživila, mnogo grešnikov spokorila in veliko nevernikov spreobrnila. Sv. Oče Pij IX. so pobožnim obiskovalcem cerkve v Ploti podelili velike lateranske odpustke.

Gospodarske stvari.

Novi plug za gorate kraje.

M. Potrebo ročnega in okretnega pluga gorjanci živo občutijo. Navadni, po naših goratih krajih udomačeni noriški dvojnasočni plug ni le neokreten, ampak tudi težek in delo z njim težavno. Ta plug z ravno leseno odkladnico ali plužno desko, z lemežem od odkladnice popolnoma ločenim in rekel bi celo neprimernim, je skoraj popolnoma v nasprotju z prvimi postavami mehanike.

Naloga naredbe pripravnega obratnega pluga se je reševala polagoma. Najprej so se premenile odkladnice, potem se je prestavil lemež, popravilo dvakrat obratno ruhavla, postavila naopačno francoska dvojnasočna pluga in slednjič je prišel Skelton z svojim obratnim plugom.

Ta je sicer najpopolnejši obratni plug. Vendar pa je pretežek, preveč sestavljen in predrag.

Naši gorjanci, katerim večidelj prav tesno za denarje hodi, si ga ne morejo lahko omisliti.

Tej nepriliki prihaja nekoliko v okom ameriškanski obratni plug. Vendar pa njegova naprava ni popolnoma nova. Že pred 20 leti je prišel iz Hohenheimske fabrike nepopolen po ameriškem posnet plug. V načelu obstoji ta ameriškanski obratni plug iz dvojčkastega plužnega telesa, katero se okoli srednje napodplatne osi za pol kroga od desne na levo in naopak obrniti da. Obračanje plužnega telesa ni niti mučno niti mudno. Vendar pa se zavihana odkladnica ne da lahko izmisliti, ktera bi na obe strani popolnoma odkladala. In ti zapreki se tudi ameriškanski obratni plug ni mogel popolnoma izogniti. Nasproti pa so vendar vse okoliščine z posebno razumnostjo tako porabljene, da se more tej zapreki vsaj kolikor toliko izogniti. Lemež je v zvezi z nosatim črtalom tako napravljen, da lemeževa rez po obračanju plužnega telesa služi za črtalo in črtalo za lemežovo rez. Odkladnica je za srednjo zemljo zmerno izbočena in spodaj na nazad priležno izrezana, da je vse nepotrebno drganje in ribanje odstranjeno. Gredelj in ročica sta v pravih razmerah iz trdega lesa narejena.

Za podpiranje gredelja je spodaj ameriškansko koračno kolo postavljeno. To je v obče najprostejša in za delo na visečih fleh gotovo najprimernejša plužna podstava. Sem ter tje v vlažni in ilovnati zemlji bi bilo le malo večje koračno kolo nasvetovati. Globočina brazd se da prav točno in lahko uravnati. Dvojčkasta naprava odkladnice ne zaprečuje preveč prevračanja grud, če brazde niso globočejše od 16 cm. Če pa je brazda globočejša in zemlja prhka in rahla, takrat se sicer zgornja založna odkladnica nekoliko z prstjo nabasuje, vendar pa brez vse zapreke.

Ta plug je 40 kilogramov, tedaj še cent ne težek in velja 50 fl. Dobiva se pri Clajton-u & Shuttleworth-u v Mariboru. Priporočati se more gorjanskim kmetovalcem, posebno pa društvom in popotnim učiteljem poljedelstva, da o njem v svojih popotnih podukih govoré. W. L.

Salatne rastline.

M. Ni kmalo bolj priljubljene in bolj zdrave zelenjave kakor so razne salatne sorte. Bodi si v vročem poletnem času, bodi si v hladni zimi, salata se kot krepilna jed vedno rada na mizi vidi. Ni zelenjave, ki bi bila na mizi knezovi, kakor na mizi ubogega težaka bolj navadna. Ker je toraj ta rastlina tako razširjena in iskana, hočemo o njej nekoliko obširnejše govoriti in najprej o raznih sortah salate in potem o njenem pridelovanju in obdelovanju svoje povedati.

Rastline za salato so večidelj jednoletne ali k večemu dveletne rasti. Za salato se rabijo ali listi, ali korenine ali pa tudi sad. Redkeje se jemljejo za prikuho v kuhinji.

I. Salata.

Te rastline je veliko, veliko sort, ki se še vrh tega zopet v več podsort razdeliti dajo.

A. Porezna salata.

B. Vezavna salata.

C. Salata glavatica.

A. Porezna salata, tudi večna salata imenovana. Ta ne gre v glave in se spomladi za salato ali tudi v za prikuho zarezuje. Razne sorte imajo tudi razne barve, katerih je rana kodravka najboljša.

B. Vezavna salata, tudi rimska ali kuhavna salata imenovana. Ta sicer že sama po sebi nekoliko v glave gre, vendar se hoče, da so listi beli in nježni. Vezavne salate je več podsort, ki so sicer raznih barv, vendar pa po kakovosti le malo med seboj različne.

C. Salata glavatica. Listi grejo sami po sebi v glave in je ta salata posebno po naših krajih priljubljena in v obče pridelovana. Najboljše podsorte so:

a) Velika kodrasta glavatica, tudi velika žolta braziljanska imenovana. Glave so velike in listi nježni in lubki. Seme je belo.

b) Velika žolta salata, tudi turška ali holandska glavatica imenovana. Glave so velike, listi nježni in seme belo. Ta sorta je sploh razširjena in visoko obrajtana.

c) Mala glavatica, tudi kamna ali jajčna glavatica imenovana. Glave so male pa trde in godne. Ta salata je visoko obrajtana posebno v gnojnih gredah sa gnanje. To so žolte in zelene sorte z belim in rujave z črnim in belim semenom.

d) Velika zelena zimska glavatica. Glava je zelena, trda in rano godna. Ta salata pretrpi zimo in je ravno zarad tega zelo iskana.

e) Rujava glavatica, tudi maslena ali švicarska glavatica imenovana. Ta sorta je manj znana. Glave so velike, listi ob krajih rujavi in mastni na pogled. Ne gre lahko v glave, je zelo iskana. Seme je belo.

f) Pestna glavatica tudi salata posteroka imenovana. Glave so majhne, listi krvavo pestni, zelo nježni in prijetni. Ta sorta se mora dobro obdelovati, sicer gre prenašlo v seme. Seme je črno.

Kar se obdelovanja tiče, se opisane salatne sorte in podsorte takole ločijo: 1) Porezne, 2) Trgavne, 3) Poletne, 4) Zimske salate.

(Konec prihod.)

M. Ajdina slama je svinjam škodljiva. Na neki graščini so z ravno izmlačeno ajdino slamo svinjam hleve nastiljale. Svinje pa so po zrnju, ki je še sem ter tje zaostalo, stikati začele pa tudi slamo z zrnjem vred prav željno žrle. Pa kmalo so tudi vse zbolele. Prebavljanje se jim je bilo po zavžiti slami popačilo in niti zdravila za bljuvanje niti za trebljenje so pri starejših, ktere so se slame nekoliko več nav-

žrle, niso kaj opravila in vse so morale vsled črevesnega vnetja poginiti. Le mlajše, ki niso toliko te slame zavžile, so bile po rečenih zdravilih otete. Treba je toraj opaznosti.

Sejmovi na Štajerskem. 10. marca v G. Kostrivnici, v Orehovivesi pri Brežicah, v Pilštanjju, v Sp. Pulskavi. 11. marca v Mariboru in Slov. Gracu. 12. marca pri sv. Lovreneu na polju. 13. marca pri sv. Jurju pri Celju, v Poličanah in v Selnici pri Dravi. 15. marca v Pleterjah. 17. marca v Podčetrtku, v Lembergu, v Ročici in v Trbovljah. 18. marca v Kamci, na Gori in Vidmu.

Sejmovi na Koroškem. 2. marca v Strassburgu; 7. marca v Gmindu. 13. marca v Labodu. 20. marca v Zg. Beli in v Grebinju.

Dopisi.

Iz Celja. (Švedske sestre — usmiljene sestre.) V pretečenem pustu bile so v kazino povabljene 4 švedske pevkinje, ktere zavoljo svojih čveterospevov slovijo po celi Evropi in so tudi tukaj krasno pele; prišlo je toliko poslušalcev, da so za eno dobro uro svojega petja prejele celih 365 fl. in se njim je še vse drugo človeku potrebno iz dohodkov plačati zamoglo, res lepa plača!

A ne le prostori veselja so sedaj pri nas polni, tudi oni kraji, ki so navadno žaljuočim namenjeni, kakor ječe in bolenišnice so natlačene; v naši jetnišnici, kjer ima le do 200 jetnikov prostora, je njih število blizu do 300 narastlo, vse luknje so natlačene; tudi naša nova bolenišnica je od novega leta, kar jo usmiljene sestre oskrbljujejo, vedno polna. Med tem ko je prej od 15 — 35 bolenikov navadno bilo, je sedaj njih število že za polovico poskočilo; bolniki, ki doma nimajo posebno dobre postrežbe sedaj v bolenišnico priti hočejo; pri vsem tem pa, da se sedaj za bolenikov veliko večje število boljše skrbi, so stroški manjši od prej, kakor zadnji „Cillier Anzeiger“ poroča. Poročilo mestnega zastopa 4. t. m. pravi, da je lani mesca prosinca bilo 32 bolenikov sprejetih in sprejznimi vred 70 oskrbljenih; letos pa je bilo v istem mescu 56 bolenikov sprejetih in z ostalimi iz prejšnjega leta bili so 103 oskrbljeni, in vendar so odkar usmiljene sestre tudi za hrano skrbeti imajo, stroški bili letos mesca prosinca manjši, kakor so bili lani in boleniki dobivajo boljše in obilnišo hrano, kakor prej. Postrežba po usmiljenih sestrah je baje izvrstna! Lepše pohvale gotovo nihče usmiljenim sestram dati ne more, kakor je ta, pri ktereji številke tako glasno govorijo, in vendar se take na krščanski podlagi v kat. cerkvi napravljene ustanove navadno preganjajo!

Iz Pohorja. († J. Kunej). Ne le pepelnična sreda nam je govorila, — ampak že pustni torek je glasno klical: „Spominjaj se človek, da si pe-

pel, da se boš zopet v pepel spremenil“. Ravno ta den smo izročili materi zemlji Čadramskega župnika Janeza Kunej-a, gospoda dalječ okrog dobro znanega zavolj ljubeznivosti in svoje gostoljubnosti. Zato je pa tudi za njimi vse obča žalost. Od blizo in dalječ so prihiteli rajnega duhovni in neduhovni prijatelji in znanci, jim skazat zadnjo čast. Duhovnikov je bilo 24, ljudstva pa brez števila pri pogrebu. Čast. g. Jožef Virk, rajnega součenec so govorili milo nadgrobnico. Preč. g. nadžupnik Konjiški so jih pokopali.

Kolikor je meni znano, so rajni služili za kaplana v Šmartnem v Rožni dolini, pri Novicerkvi več let, in v Sl. Bistrici. Od tod so prišli v Čadrame, kjer so kakor župnik živel skoraj skozi celih 26 let. Lani so svojo 25letnico obhajali, kar je bilo tudi v „Sl. Gosp.“ popisano. Bili so v teh letih 2krat Konjiške dekanije administrator in lani počeščeni z naslovom duhovnega svetovalca.

Umrli so v 67. letu svoje starosti po kratki pa hudi bolezn. Zapirala se jim je voda. Trpeli so neznane bolečine in gotovo so vzdihovali s sv. Pavlom: kdo me bo rešil od telesa tē smrti? ... Gospod Bog jih je rešil. Zaspali so v Gospodu v nedeljo večerko po prejetih sv. zakramentih umirajočih. Naj po tem kratkem trpljenju zauživajo večen počitek!

Iz Podčetrka. (Slabe steze). Moral sem minoli teden iti po svojih opravkih v Virštajn, ki je eno uro od tukaj proti jugo-zapadu, a srce me je bolelo, ko sem prelepe kraje tako zapuščene videl hodeč po cesti od Golobinjaka v Virštajn. Mnogo sem čul tožiti o slabih časih, da nikjer krajcarja ni dobiti. Skoro vsak mi je rekel: „kaj mi pomaga, če imam v kleti dosti dobrega vinca, ko pa ničesar prodati ne morem!“ — Ja, dragi moj, sem si mislil, kdo bode pa tudi po kaj tukaj gori hodil, ako sem sam komaj to blato prebrel. Nikdar še nisem po takem blatu hodil! Ako si sami pote zapirate, po kojih bi lahko kaj izvzili, potem je lahko slaba za krajcarje. Popravljajte si ceste, skoplajte jarke, napravite mostove, da vam ne bo prek ceste voda drla in posipljite jo prav na debelo s prodom. Dokler tega ne boste storili, ne bode noben kupec rad k vam prišel; vsak bode raje šel malo dalje na Bizeljsko, kder vendar lahko svoje kupljeno vince po lepi cesti pelja. Kdo bi se upal s konji na tako cesto, kakor je baš ta od Golobinjaka proti Žusemu; vsaj še vol ne more brez nevarnosti po njej iti. Zvedel sem, da ste pred četirimi leti Veraška in Virštajnska občina pridno začele bile cesto popravljati, da jima je bil štajerski deželni odbor 200 fl. v podporo za cesto dal; ali sedaj že dve leti se nihče niti dotaknil ni dela za popboljšanje ceste. Kar se je prej storilo, to se je zdaj zopet zemarilo. Najslabši kos ceste je prvi od Golobinjaka, ki spada k občinam Golobinjak-Imeno in Verače. Prva občina celo nikdar ni popravljala svojega dela ceste in tudi ni hotela, a vendar jih

je v tej občini največ, ki z vinom tržijo in ga morajo po takem blatu voziti. Rad bi vedel, kaj so neki ti mislili se svojim odtegovanjem! Ali ste mislili, da je to Vam na korist, da prav slabo blatno cesto imate? Človek bi mislil, ko stopi na to stransko cesto, da gre Bog ve kam v kake zapuščene karje. Celó drvarji si po hostah lepše ceste napravijo, kakor je ta Vaša!

Gg. župani in drugi možje teh občin, skozi koje pelja ta cesta, posebno Virštanjski, Veraški in Golobinjski, stopite vkup, pogovorite se in storite trden sklep, to cesto prav pridno popravljati. Obrnite se do g. okrajnega zastopnika, da Vam on pri tej stvari svetuje in pomaga. In ako se bode te resno tega dela poprijeli, prosite tudi deželni odbor, kojemu Vi toliko krvavo zaslužnih krajarjev pošljete kot davek, in on Vam bo gotovo Vašo prošnjo uslišal in Vam kakih 100—200 fl. ali še celo več poslal za popravo ceste. Dobili bode te na ta način nekoliko od svojega davka nazaj, ako pa nočete, poslal se bode denar v druge kraje, kjer so bolj pametni ljudje, ki ga vedó v svoj prid porabiti.

Le preračunite dobiček, kojega Vam bode potem ta cesta nosila! — Posipavati jo bode morali in pri tem izgubite vsako leto k večjemu dva ali tri dni. Edini ta trud bode za Vas, ali dobička je dosti. 1) Koliko laglje bode te potem vozili in koliko hitrejši; 2) koliko manj bode živina trpela, kakor tudi Vi; 3) kolikor raji bodo iz drugih krajev kupci hodili po vino in sad; — in tako bode te 4) tudi vse dražje prodajali, ako se bode več kupecev oglaševalo!

Od sv. Lenarta v Slov. Goricah. (Okrajni zastop, — slabe steze). 17. febr. se je račun našega okrajnega zastopa (Bezirksvertretung) za leto 1875 sklenol. Po odbitih stroških še ostane v blagajnici 6306 fl. 24 kr. in če še vračunimo 269 fl. 10 kr. in 246 fl. 15 kr., koje sta Trotkovski in sv. Benedički župana dolžna, bi morala v kasi biti 6821 fl. 49 kr. Ali kasa je menda prazna; ker kedar kdo denarjev, za steze zaslužnih, imeti hoče, jih nikoli ni; kde da je gotovina, tega ne vemo! —

Popravljanje naših občinskih stez je zares potrebno, vsaj ni mogoče iz naših dolin nikamor več z vozom. Neutruljivi župan g. Anton Roškar je tukaj vse hvale vreden. Okrajni zastop mu je izročil pravico steze nadgledovati. To je gotovo sitno in zoperno opravilo pa g. Roškar se ga ni ustrašil. Kolikor mogoče si je prizadeval nemarne župane prisiliti na popravljanje svojih stez. Vsled tega so steze popravili, vsaj nekoliko pri sv. Benediktu, v Trotkovi, v Ročici, v Porčiču, na Velki in še v mnogih drugih krajih.

Škoda velika za naše kraje je, da se poleg stez sadunosno drevje ne zasaja, da je še mnogo prostora praznega, na pašnikih, vratnicah, podbržjih (podžlakih). Kedar bi radi sadovje pro-

davali ali si namesto smradljive žganice delali tolklo, tedaj pa se nam zastonj sline cedijo.

Skrbi nas, kako se bo kaj na njivah prikazalo, kedar bo sneg skopnel. Če bo, kakor se bojimo zimina proč (rano žito je res proč! Ured.), potem smo si v velikih skrbéh, s čem bode mo dače plačevali in druge potrebe pokrivali. Marsikateri je že do šinjaka v dolge zagazil, vse leti v hranilnico, kder že tudi ni več denarja dobiti. Če ne bodo brž začeli nepotrebnih stroškov pri okrajnih zastopih, pri deželnem zboru v Gradcu, posebno pa v državnem zboru na Dunaju odpravljati, davke zniževati, potem bode vse onemoglo! Naj bi vendar liberalni gospodje sprevideli in poslušnili glas ljudstva skozi g. Hermana in kakor dobro upamo tudi skozi dr. Radaja govorečega: nehajte enkrat z delovanjem novih dolgov in nalaganjem večjih dač! —

Iz Iljaševic. (2 utopljenca). Letos nam je več mlinov na Muri poškodoval silni led in ko so 25. febr. Kraljev in Hofmanov mlin branili, se je dvema naših delavcev pripetila smrtna nesreča. Eden, ki je držal vrv ali vožje v rokah, je hotel na kolesa, ki ležijo med dvema velikima ladjima, da bi si nekaj pomagal; ali k nesreči se mu vožje iz koles posmekne in nesrečnež padne z vožjem vred na hrbet v vodo. Vendar to še ni bilo zadosti, padajoči je še se zgrabil z drugo roko Matjašu Juranoviču za ramo in ga potegnil za seboj v vodo. Kmalu sta se obadva pogreznola in vodni grob se je nad njima zaprl. Prvega, po imenu Tomaž Marinič, so kmalu našli mrtvega, drugega pa še ne. Marinič je zapustil ljubljeno ženo, ki z dvema otročičema močno za njim žaluje. Tej nesreči, pravijo, je največ kriv mlinar Lepoša, ki ni ladjice priskrbel. Z ladjico bi bilo moč obadva smrti rešiti.

Pred enim mesecem je v naši vesi 18letna deklica vedro vode iz studenca gnala. Ker je okoli studenca bilo vse ledeno, se je deklica posmeknola in naglavički v studenec padla: ali k sreči se je padajoča vlovila za vožje. Studenec je 6 sežnjev globok. Ljudje so zaslišavši upitje deklice kmalu prihiteli in jo potegnoli iz vodnjaka. Zgodilo se jej ni nič žalega. Naj vsak pazko ima, kajti pri studencih se mnogokrat kaka nesreča pripeti!

Iz Kamce. (Smešnica.) Ko je bila volitev 26. febr. za deželnega poslanca končana in je bil narodnjak izvoljen, hiti nek „fleten fant“ Tona s smodnikom domu v Kamco in hoče streljati v slavo narodne zmage. Pa eden kos straha še imamo v Kamci. Nekdaj je bil „krumpast“ pa še je le znal grozno skakati, ko je zaslišal strelj. Kot strahov „stelvertreter“ je prepovedal dalje streljati. Fleten fant ni hotel smodnika shraniti; V noči od 2—3 ga je zažgal z gromovitim pokanjem. Ker je bila temna noč si „alabu“ ni upal na svitlo in velika jeza mu je žolč izgnala tako, da se je vle-gel in žolč in kri bljuvati začel. Drugi den je

že moral zdravnik iz Maribora iti krivi ožolčene čistiti. Ta prigodek značuje grozno jezo nemškutarjev nad vrlimi narodnjaki, ki stojijo kot skala nepremagljivi. Živili tedaj vsi narodni volilci.

Iz Babinec. (Konjsko novačenje, — zimina, — veseli glas). V Ljutomeru je bilo 2. in 3. t. m. konjsko novačenje. Prignalo se je prvi den iz bližnjih in drugi den iz daljnih občin prav mladih in lepih živinčet. Prvi den se jih je prignalo nad 100, drugi den menje. Izbirali in kupovali so same take konje, kateri so za jahati ali jezdit, one, ki so pa za vožnjo so pustili in za take bo novačenje, kakor je bilo rečeno, v aprilu. Kupljenih je bilo 16, kateri so bili po zdajšnjem hudem času prav dobro plačani. Bog daj, da bi še se kaki kupci začeli oglašati za zrnje, vino in govedo, da bi prišel denar med kmete, ki ga potrebujejo, kakor slepec pogleda.

Ako tukajšni posestnik pogleda po polju, ga začinja srce boleti, ker zagleda, da je skoraj zimino zabman sejati; žito je na nekterih njivah v večini premenilo, da bo se morala jarina sejati.

Naj še omenim kake radosti so slišati med tukajšnjimi ljudmi, kako veselo in dobro je pri srečju vsakemu pravemu domoljubu, da so v Mariboru pri volitvi tako lepo zmagali — Slovenci. Bog daj, da bi skoraj vsak Slavjan spoznal, na kateri stranki ima več koristi.

Iz Teharja. (Požar, — šola). Na pustno nedeljo je v Lipi blizu Teharja gorelo pri Martinu Mravljaku. Vse poslopje mu je zgorelo, razun hiše; ves živež za živino in ljudi. Škode ima okolj 1000 fl. in ni bil zavarovan. Pa to ni poglobitna reč, da večkrat gori, in ogenj veliko škode napravlja, in se ljudje vendar ne dajo zavarovati, to so navadni dogodki. — Ljudje čudno sumljivo govorijo o Teharskem županu, ki neki ni pustil brizgalnice na pogorišče peljati. — V dotiki s tem opuščanjem se imenuje tudi prav nečastno tamošnji srenjski berič. Dobro in zanimivo bi bilo zvedeti resnico, ali pa neresnico tega djanja!

Celjska okolica hotela je novo šolsko poslopje tik nove mestne bolenišnice postaviti, ker je pa dotični komisijon okr. šolskega sveta ta prostor za neprimeren spoznal 3. t. m. 1. ker je preblizo bolenišnice, 2. ker je zemljišče premokro in 3. ker je preblizo vojaškega vadišča, se bo to poslopje na Bregu staviti začelo blizo kapucinskih stopnic.

Iz Brašlovca. (Javna zahvala). Zelo obžalujemo, da so bili tukaj obče ljubljene kaplan, g. Matija Koren od nas prestavljeni, ker so nam fantom vedno knjige in časopise posojevali in čitati priporočevali; kar smo tudi marljivo storili, ter so tako veliko k narodni zavesti pripomogli. Zatorej se dolžne čutimo Njim tukaj javno in prisrčno zahvalo izreči. Ker pa ni naš namen Njihovih zaslug naštevati, le samo vskliknemo Bog živi tako vrlega za občo korist vnetega gospoda! Brašlovski fantje.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Deželni zbori povsod zborujejo. V našem štajerskem deželnem zboru imajo večino nemški liberalci, kakor je g. Seidl, Neckerman Schmitt itd. No, in o tej slišimo, da namisli deželi še večjih stroškov in naklad naložiti. Za božjo voljo, že zdaj imamo 38 % deželne naklade ali še ni zadosti? Sicer pa bode „Slov. Gosp.“ prihodnjič že vedel poročati, pri čem da smo. — Konservativni bivši poslanec grof Platz je umrl tudi večletnega poslanca in liberalca Flekh-a je smrt pobrala. Za poslanstvo v Slov. Gradcu, katero je baron Rast odložil, se poganja nek Neredi. Če ga Bog bolje ne pozna, kakor „Slov. Gosp.“, potem je slaba za njega. — Državni zbor je v burnih sejah svoje zborovanje sklenol. Liberalni poslanci so vse nasvete, ker imajo večino, naglo sprejeli in sklenoli, da se stavijo drage železnice; ob pobrežju Donave, od Erbersdorfa do moravske meje, centralna železnica v Šleziji, od Kriegsdorfa do Römerstadta, od Trebiža v Pontebo, od Mürszuschlaga v Neuberg, od Sp. Draurburga v Wolfsberg, iz Botzen-a v Meran, kar vse zahteva veliko milijonov. Zato pa so tudi isti ustavoverski liberalci dovolili zlati dolg, t. j. minister sme 48 milijonov na posodo vzeti in 4 % obresti izplačevati v zlatu, srebru ali papirju, kakor mu bolje kaže. Konservativni poslanci so zastoj ugovarjali. G. Olz se je sklicaval na oktobersko diplomu, kder so svitli cesar razločno izrekli, da se ne bode noben dolg več nalagal brez vprašanja posameznih dežel, kar se pa tukaj ni zgodilo; grof Leon Thun pa je naravnost izrekel, da bode finančni minister še krivo napovedal, če bo tako naprej dolgove delal. Liberalci so se nad takimi besedami jezili, vendar dolg dovolili, posebno ker jim je minister Depretis zagotavljal, da še davke plačevalna moč ni izcrpljena! No, davkeplačitelji mu gotovo nebi verovali. — V Saleburgu imajo sedaj novo obrtniško šolo, čije ravnatelj dobivlja 3000 fl. plače, arhitekt in učitelj pa 1800 fl., ter podučuje 9 učencev. Ali to ni potrata? — Za hrvatskega ministra pri vladi ogerski v Peštu je imenovan Koloman Bedekovič, v katerem tiči več Magyara nego Hrvata. — V Zagrebu je sodnija obsodila 17 tistih kmetov, ki so se bili nedavno v Vugrovcu pobiranju davkov nprli, 21 jih je pa bilo nekrivih spoznanih.

Vnanje države. Rusom se od Nemcev sedaj očita, da skušajo svoje nemške dežele vse porusiti; da pa Nemci hočejo ponemčiti slovanske dežele, to je po njihovih mislih čisto prav. Trije pruski generali so prišli na Dunaj našega ministra vojne prosit, naj jim izpove skrivost, po kateri se naši novi Uhacijski kanoni delajo. Minister jim je pa odrekel. Da za vsema prazni ne pridejo domu, so podmitali 3 delavce, ki so v cesarskem arsenalu pri izdelovanju Uhacijskih kanonov nameščeni; vzeli so jih seboj na Prusko. Bismark

je hotel vse železnice in telegrafe na Nemškem pokupiti in spraviti pod pruske kremlje; to pa je Bavercem, Saksom in Badencem bilo preveč in so odrekli. Laškega kralja so jegovi vojaški službeniki hudo goljufali, ker so na njegovo ime izdali veliko menjic! Ena se je glasila na 800.000 frankov in tukaj je goljufiga prišla na svetlo! Angleži pomnožujejo svoje že itak strahovito vojno brodoge; letos bodo zanj izdali 112 milijonov goldinarjev. Hercegovinski vstaši so srečno prebili zimo, ponudbe turške zavrgli in pod vodstvom Ljubibratiča, Musiča, Pavloviča in Sočice začeli nadaljevati boj zoper Turka.

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Rim, Neapol in domu.

XXVIII.

Pijemontezi so tudi tukaj pokazali svojo junaško srčnost s tem, da so kapele križevega pota pokončali, križ prestavili, pobožna opravila, ki so jih verni tukaj gostokrat opravljali, popolnoma prepovedali in zatrli, sami pa so začeli na globoko kopati; iščejo nekaj, pa ne vejo kaj. Bog daj! da bi že skoro pamet našli. Enako so iz zidovja zeleno grmovje, ki je služilo ptičjim pevcem za prebivališče, izruli in s tem zidu škodo zadjali. Pij IX. so mnogo za kolisejum storili, njihovo ime je zato na marmornati plošči od zunajšne strani proti cesti z zlatimi črkami zapisano.

Gredé naprej od kolisejuma smo imeli priložnost prepričati se, kolikor hudega so Pijemontezi v Rim spravili. Po nedeljah se zdaj sme delati, kdor hoče in kar hoče. Našli smo na ulici proti Lateranu, da so delavei tla polagali in kamenje zabijali, na drugem mestu smo videli pod neko staro zapuščeno cerkvo raztrgane in omazane črevljare sedeti in obutala krpiti. Pod papeževo vlado je bilo vsako delo po nedeljah ostro prepovedano; zdaj delajo po praznikih, denarja pa njim manjka povsod. Kar kdo v nedeljo zasluži, nič ne hasni.

Zdaj pridemo do ječe sv. Petra — S. Pietro in carcere. — Leži na podnožju kapitola. Sv. Petra in Pavla in veliko drugih vernih so sem zaprli, dokler niso bili na smrt obsojeni in jih neusmiljeni trinogi odvlekli na morišče. Dve ječi ste druga nad drugo. Skozi ozko luknjo so trdosrčneži jetnika po vrvi v globočino spustili, tam je ostal, dokler ni gladu umrl, ali dokler ga niso zadavili, če ni moral čakati druge smrti, koja se je izrekla nad njim.

Po ozkih stopnicah se pride v prvi odelek, kjer se razun altarja druga nič ne najde. Na potu v drugo, spodnjo ječo, najdemo kamen, kteremu je vtisnena podoba človečje glave. Pripoveduje se: kedar so sv. Petra v ječo vlekli, ga je trinog v zid pognal, da je ob kamen hudo z glavo tresnol in kakor bi bil kamen iz voska, so ostale zna-

menke Petrove glave vtisnene v njem. Dospevšega v globočino, kdo ve povedati kaki občutki se polastijo človeka? Globoko pod zemljo, v okrogli mokri kajhi, med temnim zidovjem iz debelih štiroglatih kamnov, se duši vsili spomin žalostnih dogodb, ki so se tukaj godile. Tu stoji kamnati steber, na kterega sta bila priklenjena sv. apostola; tam, kder je zdaj altar, se pripoveduje, da je stal sv. Pavl, ter je jetničarja Procesija in Martinijana in 47 drugih ž njima vjetih tovarišev podučeval v Jezusovi veri. Vsi so se spokorili in želeli biti krščeni, pa odkod vode? Sv. Peter se k Bogu obrne in glej! na tleh se odpre izvirek hladne vode, ki še se do zdaj ni vsušil. Bili so potem od sv. Petra krščeni vsi. Tu sta vzdihovala sv. apostola 9 mesecev, potem od pokristijanjenega jetničarja iz ječe izpuščena, sta odbežala, po kratkem zopet vjeta in sem zaprta, sta v zaporu ostala, dokler nista bila na smrt obsojena in umorjena. Tudi omenjena 2 jetničarja in onih 47 spreobrnencev je bilo zavoljo sv. vere mučenih; vsi so prejeli venec mučeništva. Jihova sv. trupla počivajo sedaj v baziliki sv. Petra pri Vatikanu. Nad obema ječama je zala cerkvice.

Blizo cerkve stoji dobro ohranjen obok Septima Severija in od tod do Titovega oboka ležijo razvaline malikovskih tempeljnov, in druge podrtine od starih časov. Stebri, podobe, kamenje je neredno razmetano, ki človeku na glas kliče: pod solncem nič ne obstaja. Posebnico od Titovega oboka še hočem zapisati, kakor mi je njo moj spremljevalec povedal. Skozi Titov obok še zdaj gré steza, vendar židov nobeden neče skoz njega. Še celo, ako se pelja, stopi pred obokom iz voza samo, da se ga izogne. Titov obok in ime je Judom strah in groza, ker jih vedno spominjata na razdjanje Jeruzalemskega mesta.

Nastavek prihodnjič.

Smešničar II. Nek vračnik, ki ni ravno preveč izurjen bil v svojem poslu, se je rad hvalil in bahal: „še nobeden mojih bolenikov se ni potožil érez mene“. Nek kmet mu pa odgovori: „gospod, to Vam na besedo verujem, ker dobro znam, da vsakemu boleniku brž usta zapšete z — „nabritovsko“ zemljo!“

Razne stvari.

(Milodari za hercegovinske in bosenske rodbine.)

Č. g. župnik Anton Šibal je poslal 4 fl. 50 kr., č. g. župnik Jožef Virk 7 fl., narodno dekle iz Konjice 1 fl. Prenesek 38 fl. 10 kr. skupaj 50 fl. 60 kr., odposlali smo zopet 50 fl. ostane še 60 kr.

(Pred porotnice v Celju) pridejo 13. in 14. marca Peter Topolnik zavolj umora; 15. in 16. marca Miha Gregl in pomagači zarad tatbine; 17. marca Franc Fras zarad tatbine; 18. marca Jakob Skrlec zavolj posilstva v nečistost; 20. marca Ferdinand Kunej in Miha Senica zarad posilstva

v nečistost; 21. marca Lovro Gregorc in poma-
gači zarad ropa; 22. marca Janez Čuček zavolj
zavratnega umora; 23. marca Eduard Wagner za-
rad tatbine in 24. Friedrich Rossbacher zarad
nezvestobe.

(Slovansko pevsko društvo) ima v Gradcu 11. t.
m. v puntigamskeje dvorani besedo s plesom v pod-
poro slovanskim vseučiliščnikom. Blagi dr. Ben.
Iparvic bo sodeloval.

(Učenci) na Mariborski realki so hotli pust
obhajati po stari navadi mesto v pusti šoli sedeti
ter so vsi izostali iz šole. Zato so pa bili za
kazen nedeljo poznej vsi zaprti s profesorji kot
nadzorniki vred!

(Za družbo duhovnikov) so vplačali čē. gg.
Mastnak 50 fl., Modic, Lendošek, Ferik Mat., Lah,
Smrečnik, Supančič, Flek, Altman po 11 gld. Dr.
Vošnjak Jan. 5 gld. (letnino).

(Fara Pernice) je razpisana do 18. aprila.

(Dražbe.) 10. marca Anton Seničar 2875 fl.
Jan. Narat 4232 fl., Urša Polšak 879 fl., 11. marca
Jož. Koren v Lošinu (3.), Rieger v Trassenbergu
(2.), 13. marca Jan. Rataj v Loki (2.), 14. marca
Jan. Smolej (3.), 15. marca Jan. Zorijan v Du-
lenbergu, Martin Peslak v Žavcu, Val. Šolinc v
v Ljubečnem, Jož. Jezernik v Hudini, Jak. Jobst
v Ilonci, Anton Ploll v Samuših, Peter Slopnik v
Rupah, Anton Jakob v Hudini, 16. marca Polanc
v Prodnemvrhu s pohištvom vred 16.600 gld. (3).

Tržna cena

preteklega tedna po Hektolitrih.

(1 Hl. = 1⁰⁸/₁₀₀ vag.)

Mesta	Pšenica		Rž		Ječmen		Oves		Turšica		Proso		Ajda	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
Maribor . . .	8	10	6	70	—	—	—	—	4	70	—	—	4	70
Ptuj	8	—	6	40	4	80	1	80	4	60	4	40	5	50
Vozenica . . .	6	—	4	50	2	20	3	50	3	50	—	—	—	—
Gradec	8	94	6	50	3	—	3	67	4	77	—	—	5	52
Celovec	8	59	6	24	4	76	3	17	3	90	3	30	3	89
Ljubljana . . .	8	30	5	80	4	—	3	80	4	10	3	70	5	40
Varaždin . . .	7	75	5	50	—	—	—	—	4	8	—	—	4	18
Velenje	9	36	6	92	6	50	4	20	4	88	—	—	6	90
Dunaj	10	—	8	—	10	—	4	35	5	57	—	—	—	—
Pešt 100 Kg.	10	5	7	55	8	85	8	80	4	80	—	—	—	—

V Mariboru. Krompir fl. 2.60 kr. Hl. — fažol 14,
leča 30, grah 28 kr. Kg. — Pšeno 10 kr. liter. — Pšenični
gres 26, prednja moka 20, srednja 15, polentna moka
12 kr. Kg. — Kravje maslo fl. 1.10, svinjsko maslo 82
slanina frišna 60, slanina prevojenja 90 kr., puter fl. 1.10 kg.
Jajca 2 za 5 kr. — Govedina 44, teletina 49, svinjetina
mlada 49 kr. Kg. — Mleko frišno 12, posneto 10 kr. liter.
— Drva trda fl. 4.30, mehka 3 fl. Kbmt. — Ogelje trdo.
fl. 1. — mehko 60 kr. Hl. — Seno fl. 2.60, slama fl. —
— stelja fl. 2.40 kr. za 100 Kg.

Loterijne številke:

V Gradcu 4. marca 1876: 53 13 1 42 44.

Na Dunaju „ „ 66 14 4 35 71.

Prihodnje srečkanje: 18. marca 1876.

Najnovější kurzi na Dunaju.

Papirna renta 67.85 — Srebrna renta 71.55 — 1860-
letno državno posojila 111.90 — Akcije narodne banke 836 —
Kreditne akcije 173 — Napoleon 9.23 — Ces. kr. ce-
kini 5.39 — Srebro 102.90

Alojzij Schmiderer,

mizar

v Mariboru

v koroškem predmestju.

se p. n. občinstvu priporočuje za izdelovanje vseh
mizarških reči ter zamore slehernemu zagotoviti,
da vse naročeno izdeluje dobro in po najnižji ceni.

Na dalje ponuja, da prostore izprazne, mno-
go stolov in miz za krēmo, potem že napravljene
lednice, katerim je cena jako znižana.

Zunanjim naročnikom hitro, radi in vestno
vstrežem!

Podpisani se priporočam p. n. občinstvu, po-
sebno čē. gg. duhovnikom in gg. uradnikom k
izdelovanju

raznovrstnih oblačil

po prav nizki ceni in trdno izdelanih. Zamore
se tudi v obrokih plačevati. Pričel sem to svoje
podvzetje še le pred kratkim z zaupanjem, da me
bodo slovenski sorojaki z obilnimi naročili izdatno
podpirali.

Franc Jesenko,

krojač

v Mariboru, v farovski ulici
(Pfarrhofgasse) št. 191.

1—3

Poduk za goste

v sadje- in sadjerejstvu na vino- sadjerejski
šoli pri Mariboru od 27. marca do
8. aprila 1876.

Tega poduka se more udeležiti **20 Štajercev**
ki so črez 18 let stari in ki so toliko izobra-
ženi, da so kos predavanja razumevati.

Podučeval bode od 10—12 ure dopoldne v
šolski dvorani strokovnjaški učitelj g. H. Kalmann
ter bode razlagal o sadjerejstvu, popoldne pa bode
o istih predmetih podajal primerna razkazivanja
ali demonstracije.

Kdor hoče za gosta sprejet biti, ta se naj
ali ustmeno ali pismeno oglasi pri ravnateljstvu
vinorejske šole do 20. marca t. l.

MARIBOR 2. marca 1876.

Ravnateljstvo deželne sadje- in vinorejske šole.

Göthe.

Oglasnik, priloga k številu 11., „Slov. Gosp.“

Posestvo na prodaj.

Naznanjam, da želim svoje posestvo v Pongercah, fare Cirkovske, obstoječe iz hiše in drugih potrebnih poslopij, zraven katerih je vrt, več njiv, travnik, pašnik, za 1050 gld. prostovoljno prodati. Kteri želi to posestvo kupiti, naj se pri meni na Babjiloki, Makoljske fare, oglasi, kjer se tudi še drugi pogoji zvedó.

Janez Jerman,
krčmar.

3—4

Roman Pachner in sinovi v Mariboru

priporočujejo iz trdega lesa dobro izdelana in cementirana merila za merenje zrnja in sicer po sledeči velikosti posod in cene

10	20	25	50	litrov
2 fl. 80 kr.	3 fl. 75 kr.	4 fl. 50 kr.	7 fl.	

Tudi se dobivajo pri njih razna merila iz pleha ali kositerja za *rassipavne stvari in tekočine*, potem uteži (gvihti), decimalne-namizne in ravnotežne vage po najnižji ceni.

4—6

Fant

2—3

slovenskega jezika zmožen se takoj vzeme v poduk v tkaninski štacuni gospoda Janeza Merio-ta v Mariboru.

2—5

Gospodarji!

Ravno sem dobil nova semena in sicer vsake vrste, ktere koli potrebujete n. pr. detelje, trave, salate, graha, fažola, korenja, repe, tudi vse sorte cvetličic; potem več sort sunajskega krompirja. Za rast vseh mojih semen sem prok.

Ob enem Vam, rojaki, tudi priporočam svoje špecerijsko blago, ktere ga imam vseh sort n. p. kavo, sladkor, olje, vsake vrste vina v steklenicah, potem vse sorte subih in firnisovih barv itd. v najboljšem stanu.

Z odličnim spoštovanjem
M. Berdajs v Mariboru.

Sirovi loj
kupujeta vsaki čas po najvišji ceni
Karl Pamperl-ova sina,
Topilnica za loj, svečarija in milarnica,
zaloga vžigalnih, svetilnih in maščobnih tvarin
v CELOVCI na Koroškem.

!!! Od leta 1767 !!!

Svetinja
za napredek

Svetinja
za zasluge

ALBERT SAMASSA,

c. kr. dvorni zvonar izdeljavec strojev in raznoterega orodja pri gašenju ognja v Ljubljani,
priporoča p. n. cerkvenim predstojnikom in občinskim zastopom:

Vbrana zvonila

z vso potrebščino, kakor jarni: ojnice okovi. Zvon tudi 40 centov teže, zamore en mož zvoniti; dalje priporoča vse vrste brizgalnic, orodja za gašenje, vodnjake, cerkvene svečnike iz medenine, ventile, šravbe itd. itd.

po najnižji ceni.

Občinam in gasilnim društvom, da si zvonove in gasilno orodje lahko omislijo, privolim plačevanje v obrokih.

Diploma
pripoznanja

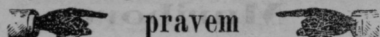
Diploma
pripoznanja

!!! 14 svetinj !!!

V razgled

bralcem podamo tu nekatere misli o

pravem

Wilhelmovem

antiartritičnem antirevmatičnem

krvočistilnem čaju.

Dr. Rust je rekel v javnem shodu o tem sredstvu „Wilhelmov kričistilni čaj zasluži ime ljudskega sredstva, ker vsako leto na tisoče skušenj prestane z dobrim uspehom pri revmatičnih in protinskih boleznih — sredstvo, po kateremu bogatin ravno tako rad, kakor siromak seže, in gotove pomoči pričakuje; sredstvo, katero najimenitnejši zdravniki iz prepričanja priporočajo. — Dr. Röder piše v „Medicinische Wochenschrift“ (1871): „Wilhelmu se je posrečilo krvočistilni čaj po postavah zdravljenja iz rastlinskih tvarin tako sestaviti, da imajo neko posebno moč do vodenih snovi kože, v kateri vsled motene ali prenehane složnosti med elektriko zraka in kožo bolečina nastane, ki se dostikrat do nestrpljivosti hujša.“ — Dvorni svetovalec in profesor Oppolzer je rekel pri razlaganju zdravljenja pri postelji protinastega človeka: Wilhelmov krvočistilni čaj zasluži poseben pozor, ker mnogi boleniki, ki so ga želeli in sem jim ga dovolil, so njegov uspeh hvalili.

Svarimo pred
ponarejanjem.

Pravi Wilhelmovi antiartritični antirevmatični čaj za čiščenje krvi za čiščenje krvi v Neunkirchen pri Dunaju ali v svojih po časnikih navedenih zalogah.

Svarimo pred
sleparijo.

se dobiva le iz prve mednarodne fabricacije Wilhelmovega antiartritičnega antirevmatičnega čaja za čiščenje krvi v Neunkirchen pri Dunaju ali v svojih po časnikih navedenih zalogah.

Zavitek, po 8 obrokov razdeljen, po predpisu zdravnika pripravljen, s podnkum z različnih jezicah 1 gld., posebej za kolek in zavoj 10 kr.

Na ugodnost p. n. občinstva se pravi Wilhelmov antiartritični antirevmatični čaj dobiva v Mariboru pri Alojziju Kvandestu, v Celju pri Fr. Rauserju in v Baumbahovi apoteki, v Mozirju pri Tribuc-u, v Podčetrtku pri Müllerju, v Slov. Bistrici pri Janezu Janošu, v Slov. Gradcu pri Kaligariču, v Ptujju pri Drag. Girodu, v Varaždinu pri dr. Hattlerju in v Ljubljani pri Lasniku, apotekarju.

Obrednik za cerkvenike

3—4

ali

natančen poduk

za vse

cerkvene službenike

se dobiva priprosto vezan po 25 kr. trdo v papir vezan po 30 kr. in v platno vezan po 35 kr. in sicer v Mariboru pri A. Novaku, v Celju pri Jan. Schmidu, v Ljutomeru pri D. Huberju, v Ljubljani pri M. Gerberju in v Konjicah pri spisatelju in založniku č. g. Jerneju Vohu, kaplanu. Kdor želi knjižnico po pošti sprejeti, naj se obrne do g. Voha in priloži 5 kr. za poštnino.

Ces. kralj. izključ. priv.

3—3

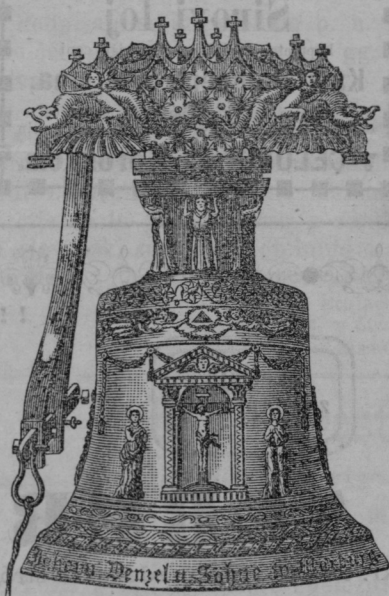

zvonarna in livarna
gospoda

Janeza Dencel-na in sinov

v Mariboru

Livarna, Obere Ufergasse Nr. 248. in Fabriksgasse Nr. 47.

Številnih priznanj za zlate zvonove je privedenih na ogled.

zliva posebno izvrstne zvonove iz najfinše zvonovine vsakej velikosti s iz nova izumljenimi pre-gibnimi kronami (ki se naj ne jemljejo za navadne debele, lite tečaje) na vsakojaki glas, katerega koli kdo želi, bodi v popolnih, vbranih akordih ali kot spolnilo že obstoječih starih zvonil z jasnim in čistim glasom pod poroštvom; zvonove, ki se s starimi nebi vjemali, vzememo zopet nazaj. Zvonilno spravo priskrbimo iz razne robe, kakorš-no pač kdo želi: iz kovanega, iz litega železa ali iz besemerskega jekla in iz hrastovega lesa in sicer po novem načinu z blazinicami na perutih takó, da se zelo lahko zvoni in v zvoniku nič ne trese. Narisane obzorce zvonov in zvonilne oprave pošljemo, ako kdo želi, zastoj, franko po pošti.